Ч. 163. Второк 22 липня (4 серпня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа цукрова. — З Угорщини. — Конкляве — Бури.)

Fremdenblatt довідує ся з Ішлю: На оногдашних конференциях обох міністрів скарбу дра Бем-Баверка і Люкача удало ся дійти до порозуміня між обома правительствами в справі цукровій. Супротив того можлива річ, що референти обох правительств приступлять вже на початку сего тиждня до подрібних нарад. В часі нарад міністрів розслїджено цїлий ряд предложень обосторонної охорони внутрішної. Кілька з тих предложень буде творити підставу до дальших подрібних переговорів.

Послїдне засїданє угорского сойму було виключно присьвячене виборови слїдчої комісиї в справі наміреного перекупства опозицийних послів. По відчитаню протоколу промавляли до него посли опозициї Барабаш, Польоний, Гольо і Лендель, а відтак віцепрезидент Палїян. Приступлено до голосованя над поодинокими точками протоколу, серед чого посол Лендель хотів промовляти. Президент заявив, що то противне реґулямінови, а коли Лендель опер ся говорити, правиця звела таку бучу, що треба було перервати засїданє. По отвореню переголосовано над змінами протоколу, а відтак забрав слово пос. Кошут, котрий заявив, що супротив призначя ґубернатора Реки Сапарого, що він дав гроші на перекупство, підозріне паде також на президента кабінету і тому він став зовсім неспосібним стояти на чолї правительства. Президент Аппоній вніс вибір слїдчої комісиї і відрочене палати, що і ухвалено з тим додатком, що комісия має здати справу найдальше 10 серпня перед палатою, скликаною наново. Президент міністрів ґр. Кин забрав слово, щоби відповісти Кошутови. Заявив, що сам лично стане перед комісиєю, щоби дати вияснення, а що-до свого становисща на чолї правительства уважає уступлене в теперішнїй хвили противним свому власному пересьвідченю і добру краю. По доконаню вибору слїдчої комісиї, замкнено засїданє о год. 4³/₄. — Зараз о год. 5. по полудни розпочала наради слїдча комісия під проводом Рочонього. По формальних квестиях пос. Пап подрібно представив справу наміреного перекупства. Відтак Сапарі зложив заяву, що гроші, які давав Дінеш Папови, походили від него. Сапарі вчинив те, щоби зробити конець фатальному „ex lex" та з прихильности до презеса кабінету. Заручив словом чести, що ґр. Кин не мав найменшої відомости про сей его крок. Предсїдатель Рочоні і пос. Польоні поставили Сапарому богато питань, на які він лише в части відповідав, а на инші відмовив відповіди. Засїданє перервано о півночи. За Дінешом прокуратория вислала гончі листи, бо заходить обава, що він хоче утечи. Як з Берлина телеґрафують, Дінеш має вже там находити ся. Против Сапарого не заряджено жадних судових кроків; часть угорскої праси домагає ся того рішучо.

В суботу о годинї 6-ій вечером — як доносять з Риму — бачено на площи сьв. Петра другий раз дим, що підносив ся над сикстиньскою каплицею. Тодї зібрало ся на площи до 10.000 людий. В недїлю о годині 11-ій в полудне побачено знов дим над каплицею. По полудни настала така глота, що аж войско мусїло робити лад. До вечера не прийшло до вибору папи і надїють ся, що аж нинї буде вибір оповіщений.

В анґлїйскім парляменті в часї дискусиї над буджетом Чемберлен заявив, що ситуация в полудневій Африцї робить правительству великі трудности, бо відносини між правительством а сторонництвами суть дуже напружені. Правительство гадає, що сї трудности поборе, хоч би силою. В полудневій Африцї відкрито нові дуже богаті диявментові терени.

МЕРТВА ПРИРОДА.

(З польского — Мариї Конопницкої).

Дуже жалую, що не можу его близше описати. — Я пізнала его в домовинї.

Була то звичайна домовина з ялових дощок, на чорно помальована і з бляшаним хрестом, прибитим на віку. По обох боках домовини стояли чотири сьвічки в тяжких цинових лїхтарнях, що належали до знадобів малої шпитальної каплиці. Їх засьвічено аж в послїдній хвили, як раз коли над'їхав по нерівній мостовій, похитуючи ся, однокінний караван перед каплицю і коли візник зіскочив з козла, щоби розвязати кінцї сукна, що покривало деревляне дно воза, а котре задля ощадности звязано. Рівночасно отворили ся зі скрипотом двері шпиталю і з них вийшов дозорець дому. Візник зараз обернув ся до него, взяв від него табаки, напхав ей повний ніс, чихнув, обтер рукавом свого жолобного плаща ніс і вус та став з ним розмавляти. Ся хвиля видала ся его шкапі найлїпшою нагодою до короткого відпочинку, звісила отже голову, покивала нею ще кілька разів, замкнула кровію набігле око і заспала.

Тимчасом роздав ся глухий, беззвучний голос шпитального дзвінка, слуга отворив з середини двері каплиці і мала громадка людий, що на вид каравана зібралась була на супротилежнім хіднику, війшла скоро до середини.

Було їх всїх разом може девять або десять осіб. Жебрак в старім вояцкім плащи, сторожиха з третої каменицї, прачка з сусїдного дому напротив, шевский термінатор, кількоро дїтий, якийсь пан в стоячім ковнїрику і з усьміщкою вказуючою на его ненависть до людий, що вийшов з недалекого шинку на розї і вкінци селянин, в полотнянцї, босий, обгорілий, притискаючи обома руками подерту баранячу шапку до грудий.

Жінки перехрестили ся при вході, приступили близше до домовини і уклякли з голосним, рівнодушним вітханем; мужчини задержали ся коло дверий, відповіли на поздоровлене жебрака і брали від него табаку. Вкінци дїти розбігли ся в одній хвили з гамором на всї боки по каплици, дотикали пальцями лїхтарів, чорну, деревляну скриню, на котрій стояла домовина і білі стїни, від котрих відбивало непевним жовтим блеском слабо мигаюче сьвітло чотирох сьвічок. Дзвінок звучав заєдно своїм неприємним розбитим голосом.

Втім війшла до каплицї бічними дверми від коридора товста, присадкувата монахиня, приклякла перед хрестом, що стояв в головах домовини і скоро знов піднїсшись, обернула ся енерґічним, майже вояцким рухом до дверий. Зараз за нею війшли два слуги, що також приклякнули, перехрестили ся і були вже готові здоймати зі скрині домовину і винести ї. Видко було, що тут нема часу на довгі заходи. Хочеш родити ся, то скоро, хочеш умирати, то умирай, а хочеш, щоби тебе похоронили, то мусиш зарав стати ся, бо там жде їх вже десятьох, що того самого хочуть. Всьо то можна було вичитати в острім поглядї очий, який монахиня упала з нетерпеливостию на входових дверех. Між тим порушили ся присутні, щоби „панї-матку" поцїлувати в руку, насамперед дїти, відтак старші. Лише селянин остав ся при дверех і глядів тупо, без думки перед себе.

— Хто то умер, панї-матко? — питала сторожиха.

— От, оден! — відповіла недбало монахиня, махнувши рукою. — Певне. Де умирають сотки, що там значить якийсь „оден"?...

— А дїти лишили ся? — питала сторожиха дальше.

— Лишили ся. Здаєсь менї, що троє, чи навіть четверо...

Монахиня здвигла раменами, немов з милосердним зачудованєм над засліпленєм тих, що умираючи полишають дїти; однако в еї очах заблисло щось як би журба о долю тих бідних полишених троє чи четверо сиріт. Сторожиха і прачка стали вітхати і покивувати головами.

В тій самій хвили переступало високий поріг каплицї троє дїтий. Они очевидячки мусїли іти довго і скоро, бо їх личка були облиті потом і розігріті. Найстарша, може девятилїтна дївчинка в сїрій, зношеній одежи, в плоскім, чорною стяжкою обведенім капелюсї та в повикривлюваних черевиках вела за руки двох хлопців, з котрих молодший може пятилїтний ледве зміг додержати їй кроку, затачаючи ся на своїх кривих ніжках. Оба хлопцї держали в руцї соломяні капелюхи, мали волосе як щітки і великі чорні ковнїрі на шиї,

Новинки.

Львів дня 3 го липня 1903

— **Іменованя.** Начальником зелїзничої стациї в Лавочнім іменований ревідент Тадей Козарин зі Львова, а начальником стациї в Городку офіциял Ізидор Білиньский, дотеперішний начальник стациї в Лавочнім.

— **Судівництво в Австриї.** Мінїстерство судівництва оголосило виказ сил судівничих і прокураторских в державі після стану з дня 1 січня с. р. Після сего виказу єсть в Австриї:

При найвисшім трибуналї і при прокураториї генеральній: 1 перший президент, 2 других президентів, 4 президентів сенату, 51 радників двора, 9 секретарів надворних, 5 секретарів ад'юнктів ради, 1 генеральний прокуратор, 4 генеральних адвокатів, 1 наддиректор уряду помічничого, 2 директорів уряду помічничого, 9 ад'юнктів дирекциї уряду помічничого, 8 офіциялів канцеляриїних, 8 канцелїстів, 5 возьних, 22 слуг урядових і 1 сторож.

При висших судах краєвих і при надпрокураториях державних: 9 президентів, 6 віцепрезидентів, 158 радників висшого суду краєвого, 25 секретарів судових, 136 ад'юнктів судових, 1188 авскультантів, 9 надпрокураторів, таке саме число заступників надпрокураторів і директорів канцелярий, 11 надофіциялів канцелярийних, 6 надрадників рахункових, 18 радників рахункових, 35 ревідентів рах., 38 офіциялів рах., 30 асистентів рах, 16 практикантів рах. і 77 слуг.

При 74 судах окружних першої інстанциї і 955 судах повітових: 18 президентів суду краєвого, 57 президентів суду окружного, 49 віцепрезидентів, 105 надрадників судових, 1551 радників судових, 595 секретарів судових, 1847 ад'юнктів судових, 72 прокураторів, 171 субститутів прокураториї, 14 директорів канцелариї, 76 надначальників канцелариї, 95 начальників канцелариї, 55 асистентів канцелярийних, 308 надофіциялів канц., 3620 урядників канц. X і XI ранги, 8 директорів відділу гіпотечного, 6 віцедиректорів відділу гіпотечного, 213 ведучих відділ гіпотечний, 67 наддозорців вязниць, 752 дозорців вязниць і 2778 слуг урядових.

Кандидатів на судейскі посади має: віденьский округ 106 авскультантів і 64 практикантів судових; Прага 135 авскультантів і 59 практикантів; Берно 90 авскультантів і 12 практикантів; Градець 91 авскультантів і 12 практикантів; Івсбрук 19 авскультантів і 37 практикантів; Триєст 34 авскультантів і 17 практикантів; Краків 70 авскультантів і 17 практикантів; Львів 249 авскультантів і 74 практикантів; Задар 36 авскультантів і 1 судовий практикант. — Загалом є в Австриї 5805 судиїв і 266 державних прокураторів, 5495 осіб канцелярийного персоналу і 2883 слуг. Разом 14.449 осіб.

— **Гради в Галичинї** навістили сего року 75 судових повітів у всхідній а 22 суд. повітів в західній Галичинї. Загальна вартість обезпечена знищених градом землеплодів виносить в однім краківскім товаристві обезпечень 11 мілїонів корон. Коли би товариство виплатило лише 15% шкоди, бо не всюда град знищив збіже до тла, то сума виплачена виносила би 1,700.000 К. Однак в деяких місцевостях заплатить тов. 50% обезпеченої вартости а навіть 75%. В градових шкодах потерпить значно також тов. „Фенїкс“.

— **Наслїдки темноти.** В Красичинї коло Перемишля занедужав оногди парубчак Василь Кусьбіда на жолудкову недугу. Замість лїкаря прикликано до него знахора, а сей поставив недужому кільканайцять пявок. Наслїдком надмірного упливу крови недужий боре ся зі смертию.

— **Жертва картярства.** В ночи з пятниці на суботу відобрав собі жите вистрілом з револьвера Саломон Гіршгорн, властитель центральної каварні в Коломиї. Гіршгорна уважали за чоловіка маючого. Згаданої ночи грав він кілька годин в карти з якимись другими жидами картярами і програв 6000 корон. То довело єго до такого роздразненя, що він відобрав собі жите. Самоубийник лишив жінку і десятеро дїтий.

— **Крадежі.** Якийсь злодій вкрав маґазинерови від зелїзниці Вуйціковн одїне, срібний годинник з золотим ланцушком, нікльовий годинник і папіросницю, в котрій був банкнот на 100 корон та одїне. Підозріного о крадіж Івана Фіялкевича замкнено до арешту. — П. Ядвизї Рубчиньскій вкрав хтось на улици Кароля Льодвика золотий годинник.

— **Постріленнй через похибку.** В Ясеници сільній вийшов оногди Іван Яцуляк в ночи на своє поле на засїдку на дика, котрий робив єму шкоду в бараболях. Але в тім самім часї вийшов і єго сусїд і приятель Дмитро Воленьский також на своє поле, не знаючи нїчого, що Яцуляк вже там сидить. Около 12 год. в ночи пустив ся Яцуляк полем Воляньского, щоби переконати ся, чи дик і сусїдови не наробив шкоди. Воляньский зачув якийсь шелест, а гадаючи, що то дик іде, змірив ся на потемки і стрілив, поцїлив свого приятеля та зранивши єго дуже тяжко в черево.

Господарство, промисл і торговля.

— **Краєвий Союз кредитовий у Львові.** Рахунок за місяць липень 1903.

Стан довжний:

		Кор. сот
1. Удїли членів		43.008·64
2 Фонд резервовий		2 465·54
3. Вкладки:		
Стан з початком міся-	Кор. с.	
ця липня . .	619.178·87	
вложено . . .	64.084·89	
винято . . .	21.215·48	
Стан з кінцем місяця . .		662.048·28
4. Позички затягнені:		
Стан з почат. міс. 1/7	35·000·—	
затягнено . .	12.070·25	
сплачено . .	12.070·25	
Стан з кінцем місяця липня .		35.000·00
5. Сальдо відсотків		12.378·72
6. Специяльна резерва . . .		—.—
7. Решта чистого зиску з р. 1902 .		—·—
8. Непідпята дивіденда з р. 1903 .		1.157·32
Сума		756.058 50

II. Стан чинний:

1. Позички удїлені. Стан з початком липня	693.405·80 К	
сплачено . .	6.307·14 „	
удїлено . . .	30.921·00 „	
Стан з кінцем м. липня .		717.919 66 К
2. Движимости		782 56 „
3. Льокациї		15.904 70 „
4. Кошти спору . . .		88 59 „
5. Кошти адміністрациї . .		3.726 21 „
6. Готівка		14.353 49 „
7. Друки для товариств . .		987 45 „
8. Папери фонду резервового і специяльна резерва . .		2.295 84 „
Сума		756.058 50 К

Кредит тов.	304.297·00 К
„ скрипт.	90.822·00 „
„ парцел.	270.812 00 „
„ приват.	51.988·66 „
Разом	717.919·66 К

що сумно відбивали від полатаних кафтаників і штанят. Ідучи, сильно стукотїли чобітками, вбраними на босі ноги.

— Ходїть же скорше! — кивала на них стояча при домовинї монахиня. — Чому так пізно? А бабка де? — І не вижидаючи їх відповіди, потягнула дївчину до себе за рукав. — Клякайте і молїть ся. Три рази „Отче наш“, три рази „Богородице Діво“ і три рази „Со сьвятими“. Лише скоро!

Хлопцї дивили ся на монахиню вистрашеними очима; чорняве лице дївчини облило ся румянцем, єї уста дрожали, а очи наповнили ся сльозами.

— Чи то дочка? — спитала знов півголосом сторожиха.

— Дочка, найстарша дочка.

— А мтір мають?

— Та де! Ще в осени умерла тут у нас.

— А на що він умер, прошу панї-матки! — спитала прачка.

— Бог знає, моя люба. Сухоти чи щось такого. Кашлав, аж умер.

— Він був ремісником? — відозвала ся тепер той пан в високім ковнїрику, торгаючи свою руду борідку.

— Який там ремісник! — відповіла здвигаючи раменами монахиня. — Він був послугачем. — Ну дїти, ви вже готові? — спитала обертаючи ся до клячучих.

Дївчинка все ще держала братів за руки і дивила ся широкоотвертими очима на домовину, а великі ясні слози спадали на єї знищену одежу.

Сироти зірвали ся на ноги, як на команду.

— То вже нема чого ждати — сказала монахиня. — Коли бабка не прийшла доси, то вже здаєть ся й не прийде. Беріть скоро!

Той приказ був виданий шпитальним слугам, що стояли по обох боках домовини і тепер вхопили єї. Втім роздав ся від дверий стукіт палицї. То був поводар і підпора старих ніг напів слїпої жінки, що помимо того сама одна ішла і отвираючи широко свої білі очи, витягала перед себе суху, дрожачу руку.

— Бабка, бабка!.. — роздало ся шепотом довкола і присутні розступили ся, полишаючи вільний перехід.

— Скоро бабусю, дайте руку! — крикнула живо монахиня і хотїла темну привести до домовини. Але стара замахала своїми сухими руками.

— Не треба, нї! Я всьо виджу. Я сама... я бачу всьо! Касю! Ти тут, Касю? — відозвала ся сухим острим голосом.

Дївчина пустила руки хлопцїв, приступила близше і поцїлувала бабку в руку.

— Ну? — спитала старушка — чи вітця вже прикрили? Що!

— Вже, бабусю.... і дитина голосно заплакала.

— То мусять ще віко здоймити! Мусять здоймити. Я єму принесла отсе під голову. Як має бути похорон, то най буде....

І она розвинула дрожачими руками кусник перкалю, до котрого кінцїв були прічеплені дешеві стяжки. — То я єму принесла, нехай здоймуть віко. — І она ішла просто до домовини, отвираючи ще ширше осліплі очи, аж наткнула на неї рукою і з глухим шепотом відступила ся. — Касю! — сказала знов, але не могла більше говорити і лише єї всхлі уста нїмо порушали ся. — Монахиня кивнула на слуг. Один з них відсунув не прибите ще віко з домовини. Тодї то побачила я лице помершого з дивно острими, понурими чертами, які вирила на нїм люта смерть. На запалих грудях були схрещені руки. Пестрий папіровий образок був під них всунений. Присутні стали приступали близше і підносити ся на пальцях. Другий слуга підсунув руки під помершого і підвів єго до половини.

— Давайте-ж скоро, бо тяжко тримати — відозвав ся він до старушки. Але она не випускала хустини з рук.

— А деж би я дала кому?... Я мати — бурмотїла старушка, силуючи ся вилїзти на ступнї. Однако не знати, чи опустили єї сили, чи ступнї хитали ся під нею, досить, що она не могла дістати ся до домовини.

— Касю, Касю! поможи! — сказала зміненим голосом.

Дївчина прискочила до неї, обіймила єї в половину і сказала: — Тут, бабусю, ось тут голова — і положила руку старушки на голову батька.

— Скорше, кладїть або нї! — крикнув знетерпеливлений послугач. Але старушка здавалось не чула єго. Она спустила палицю на землю і підсуваючи свої сухі руки під голову сина, постелила там принесену хустину.

— Ти все бояв ся шпитального похорону — шепотїла півголосом — тепер маєш власний похорон, не шпитальний. Не підеш до спільного гробу, не бій ся, нї.... Маєш власну домовину, заплачену... На двайцять лїт, синку, маєш заплачене комірне в земли.... Маєш віз, чотири сьвічки, всьо маєш. Я заплатила, синку, пятьнайцять срібних, за тебе, не за мене. Собі, синку, я нїчого не лишила, нїчогісько. На що менї, коли тебе нема.

Членів прибуло — убило — остало з кінцем мая 1903 — 417 з 1094 з декларёванними удїлами в сумі 54.700 К.

Стопа процентова від вкладок $4\frac{1}{2}\%$. Стопа процентова від позичок $5\frac{1}{2}\%-7\%$. Затягнено позички в банку краевім у Львові на процент $4\frac{1}{2}$ прц.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщуе, що по усуненю в части перешкоди між Йордановом а Хабівкою, піднято дня 28 липня загальний рух поїздів на шляху Суха-Новий Санч, через пересунене цїлих поїздів на місци перешкоди.

На льокальній зелїзници Краків-Коцмиржів привернено загальний рух 21 липня. — На шляху Скавці-Спитковиці льокальної зелїзниці Скавці-Тжебіня загальний рух на дальше застановлений.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 3 серпня. Австрийский закон цукровий буде знесений цїсарским розпорядженем, яке — як пишуть віденьскі часописи — буде оповіщене вже завтра в урядовій Wiener Zeitung.

Будапешт 3 серпня. Вість немов би Дінеша увязнено в Гамбурзї не потверджуе ся. Дінеш утїк імовірно до Америки.

Рим 3 серпня. Дим, який підняв ся нинї над сикстиньскою каплицею, вказав, що й нинїшне голосоване при виборі папи остало без успіху.

Петербург 3 серпня. Перебуваючі тут сини сербского короля Петра I відїздять нинї до Білгорода.

Кольонїя 3 серпня. Koeln. Ztg. доносить з Петербурга, що Росия аж по 6 лїтах дозволить чужинцям поселювати ся в Манджурії і отворить манджурскі порти для всесьвітної торговлї.

Мадрид 3 серпня. Як зачувати, король вибере ся в дорогу у відвідини до кількох европейских дворів.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп.	особ.	відходить
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Бідня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· -	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місгї видають білети їзди: Агенция Ст Соколовского в пасажи Гаусмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 2) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

Ну, ча ви вже вложили, чи ще нї — крикнув вже на неї послугач і не ждучи відповіди, опустив трупа старущі на руки.

— Ох, ох!.. — застогнала она нагле і схилила ся цїла над домовиною.... Ох! возьми і мене з собою Йосифе, возьми на віки!

Єї сива голова почала судорожно дрожати і грубі, тяжкі сльози падали на груди сина. Хвильку було тихо, чути було лише придавлений плач жінок. Дїти дивили ся з страхом, монахиня говорила „Отче наш.“ Нагле підвела ся старушка.

— Касю! — відозвала ся своїм старим острим голосом — подай но сюди дїти, нехай попращають ся з вітцем.

Дївчина піднесла молодшого з напруженем всїх своїх сил аж до висоти домовини. — Поцїлуй, Павлусю, вітця в руку — сказала, тяжко віддихаючи. Але малий відвернув зі страхом лице. — Цїлуй же, коли я кажу — наставала сестра, держачи его на руках. В тім витягнула бабка руку і притиснула голову внука до схрещених рук помершого.

— Андрусю — сказала дївчина, пускаючи молодшого брата — ходи ти тепер, попращай ся з вітцем. — Старший хлопець вибіг сам на ступнї і зіпнявши ся на пальцї, поцїлував вітця в рукав. Бабка притиснула і его головку до груди помершого.

— Диви і затям собі — сказала — твій стець помер в шпитали, але все таки мав свій власний похорон. Мав домовину, всьо мав. Не забувай же того!

— Господи! — стогнали між тим послугачі — отто, як би так з кождим, то не було би часу й половини похоронити тих всїх, що тут умирають!

Дївчина потягнула бабусю до себе. Зараз потім роздало ся кілька ударів молотка. — А бляха? Де бляха? — спитала нагле старушка.

Витягнено бляху з кута.

— Касю — сказала темна — подиви но ся ти, щоби добре прибили. Тут-же всьо заплачене...

Два удари молотка пригвоздили бляху. На нїй стояло: „Йосиф Щеплак, послугач. Жив 43 роки.“ Лїпшого представленя не можна було жадати при першім пізнаню. Тепер став жебрак голосно зітхати і почав молитву за померших. Він надїяв ся на щедрість присутних. Старушка занепокоїла ся і стала обшукувати кишенї. Але не могла нїчого найти. — Таж тут я ще щось мала — бурмотїла — крейцар, чи два....

Я наблизила ся до дївчини і подала їй кілька мідяків. Мала порозуміла мене; з вдячним поглядом взяла з отвореної руки два крейцарі і подала старушці. — Тут, бабусю, маете, — сказала до неї. Старушка підвела голову, подала жебракови крайцарі і сказала: — На, маете, молїть ся за душу Йосифа і не кажіть відтак, що ви за дурно молили ся. Як мае бути похорон, то най буде!

І з піднесеною головою вийшла поволи з каплицї, шукаючи палицею дороги.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо нолотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване в обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).